

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa Janiny W., Józefa W.,  
Mariusza W. i Anny C.  
przeciwko Barbarze W., Dawidowi W., Karolowi W.  
i Magdalenie W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 stycznia 2012 r.,

zażalenia pozwanego Karola W.

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 22 marca 2010 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego na rzecz radcy prawnego K. B. ze spółki partnerskiej w K. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł wraz z należnym podatkiem VAT, z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy między innymi zasądził od składającego zażalenie pozwanego Karola W. koszty postępowania zażaleniowego w kwocie 234 zł, wskazując w uzasadnieniu podstawę prawną swojego rozstrzygnięcia. W zażaleniu skarżący zarzuca naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. polegające jego zdaniem na pominięciu wyjaśnienia podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy rozpoznając zażalenie powodów i pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego uznała, że tylko zażalenie powodów zasługuje na uwzględnienie, natomiast w całości oddalił zażalenie pozwanego. W tej sytuacji zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego od skarżącego nie budzi wątpliwości, a powołanie się w uzasadnieniu na art. 98 § 1 k.p.c. i 99 k.p.c. jest wystarczające. Z przepisów tych wynika bowiem jednoznacznie na jakiej zasadzie Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie. Przywołując w uzasadnieniu te przepisy Sąd wyjaśnił także dlaczego zasądza kwotę 234 zł. Przywołane, przez skarżącego orzeczenie Sądu Najwyższego dotyczy zupełnie innej sytuacji faktycznej. Jeżeli sąd zamierza nie obciążyć strony przegrywającej spór (art. 102 k.p.c.) kosztami procesu, co jest wyjątkiem od ogólnej zasady wyrażonej w art. 98 k.p.c., to w uzasadnieniu powinien wyjaśnić bliżej motyw swojego rozstrzygnięcia. Natomiast gdy orzeka zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 98 k.p.c. i w uzasadnieniu wskazuje ten przepis oraz wyjaśnia na jakiej podstawie ustalił wysokość zasądzonych kosztów, takie orzeczenie odpowiada wymogom, o których mowa w art. 328 k.p.c.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym, orzeczono na podstawie § 15 i 16 w związku z § 12 ust. 2 pkt 2 i § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z ustawionego z urzędu ( Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

